

- روزنامه فرهنگی- اجتماعی- اطلاع رسانی
- صاحب امتیاز: شهرداری مشهد
- مدیر مسئول: سید هادی فیاضی
- سردبیر: زنگ حاتمی
- نشانی: میدان شهلا
- نبش دانشگاه ۱
- دفتر مرکزی: ۳۷۲۸۸۸۱ - ۵
- نامبر: ۳۷۳۳۳۳۱۰
- روابط عمومی: ۳۷۴۴۴۴۱۰
- شماره پیامک: ۳۰۰۷۲۸۹
- چاپ: شهر چاپ خراسان

SHAHRARANEWS.IR

۲۰ مرداد ۱۴۰۰
۲۰ محرم ۱۴۴۳
شماره ۳۴۵۵

شنبه

Mashhadchehreh.ir

Photosahr.ir

میشاق نامه اخلاق حرفه‌ای

رطوبت هوا: ۲۱٪

۱۹° ↓ ۳۶°

۲۶ صبح

۳ عصر

۲۴ شب

۳۲ ظهر

۲۴

۱۳:۴۳:۱۳ نیمه شب شربی ۲۳:۴۹:۳۷

۱۹:۴۶:۵۱ اذان صبح فردا ۰۴:۱۳:۳۳

۱۹:۴۶:۲۰ طلوع آفتاب فردا ۰۵:۴۷:۲۵

حدیث روز

ای مردم! خداوند بندگان را آفرید تا او را بشناسند. آن‌گاه که او را شناختند پرستش کنند و آن‌گاه که او را پرستیدند از پرستش غیروایی نیاز شوند.

امام حسین (ع)

بر مدار شهر

هر گروه یا فردی که مسئولیت اداره شهر را در قالب شورای شهر یا شهرداری به عهده می‌گیرد، باید بر مدار شهر، نیازها، قواعد و اصول اداره آن حرکت کند. شهروندان پدید آمده‌های بسیار مهم اجتماعی در عصر حاضر هستند که بستر ساز زندگی اجتماعی و رشد و پیشرفت آحاد بشری می‌شوند. بر این اساس، هر شهری که بر پایه اصول علمی و منطقی اداره شود و همه مسائل اقتصادی، اجتماعی، مذهبی، سیاسی، فرهنگی و شهروندی آن به صورت همه جانبه، سیستمی، متوازن و متعادل احصا و مدیریت شود، قاعدتاً مکان بهتری برای زندگی خواهد بود و مردم در آن احساس هویت، تعلق و رفاه بیشتری خواهند کرد و به بیان عامیانه تر از اطلاق عنوان شهروندی آن، احساس رضایت خواهند کرد و لذت بیشتری خواهند برد.

در مدار شهر، سیاست وجود دارد ولی سیاست‌زدگی خیر فرهنگ عمومی تعریف می‌شود ولی خرده فرهنگ هائیز محترم شمرده می‌شوند. مسائل اجتماعی کلان، جاری و ساری است اما اقتضات اجتماعی مناطق و محلات نیز در کانون توجه قرار دارد. بهداشت، سلامت و نظافت عمومی جزو اصول اداره شهر است اما از شادمانی و امید آفرینی نیز غفلت نمی‌شود. بیشتر نمایندگان حکمرانی می‌کنند ولی حقوق اقلیت ضایع نمی‌شود. مدیران و مسئولان، شهر را اداره می‌کنند ولی از مشارکت و نقش آفرینی فعال مردم نیز غافل و نقش آفرینی فعال مردم نیز غافل

مهدی باراصدی خراسانی روزنامه نگار

مراز از زیارت ماشورا

سلام بر تو ای ابا عبد! ...
سلام بر تو ای فرزند رسول خدا!
سلام بر تو ای برگزیده خدا و فرزند برگزیده اش!
سلام بر تو ای فرزند امیرمؤمنان و فرزند سید اوصیا!
سلام بر تو ای فرزند فاطمه، بانوی زنان جهانیان!
سلام بر تو ای کسی که از خون پاک تو و پدر بزرگوارت، خدا انتقام می‌کشد و از ظلم و ستم وارد بر تو داد خواهی می‌کند!
سلام بر تو و بر ارواح پاک که در حرم مطهرت با تو مدفون شدند!
بر جمیع شما تا ابد از من، درود و تحیت و سلام خدا باد.
تا من هستم و روز و شب در جهان برقرار است!

روضه و روایت (کرب) و (بکته)

روایت روز

در مجالس عزاداری ایران مرسوم است که در شب و روز دوم محرم، روضه و رودیه خوانده می‌شود، یعنی یاد کرد روز ورود کاروان امام حسین (ع) به کربلا. در وجه تسمیه کربلا اختلاف نظر وجود دارد. برخی گفته اند کربلا لفظی آرامی است که از واژه آشوری کربلا توبه معنای دستار و سر بند گرفته شده است اما از نظر برخی دیگر، کربلا از واژه آرامی کرب ایلو گرفته شده است که به معنای پرستش گاه خداست. قول دیگر این است که کربلا از واژه بابلی کور بابل (کور + بابل) گرفته شده است که به معنای شعله های حرارت صحرا یا به معنای مجموع قرای بابل است. برخی هم بر این نظرند که کربلا واژه ای در اصل عربی است و در این باره سه نظر وجود دارد: کربلا همان کربله به معنای نرم و سست است و چون زمین کربلا چنین است، به این نام نامیده شده است. نظر دوم این است که کربلا از الکر بل گرفته شده که نام گیاهی است که در آن منطقه می‌روید. نظر سوم هم این است که کربلا از عربل گرفته شده است و این نام به این موضوع اشاره می‌کند که چون کربلا سرزمینی هموار و بدون سنگ است، گویی خاک آن را غریب کرده اند. حتی گفته شده است کربلا واژه ای فارسی است که در اصل، کار بالا یعنی ترکیبی از کار (عمل) و بالا (بلند) بوده است که منظور از آن، عمل آسمانی است. مادر ریشه شناسی عامیانه، فارغ از بحث های زبان شناسانه، کربلا را ترکیبی از کرب و بلا دانسته اند که ظاهر برگرفته از روایتی است از امام حسین (ع) که پس از شنیدن نام کربلا فرمود: «انها ذات کرب و بلا» (به راستی آن، سرزمین آندوه و دشواری است). اگرچه از این روایت وجه تسمیه کربلا استفاده نمی‌شود. اشاره ای

است ظریف و کوتاه و گویا به محلی که هزار و ۳۸۲ سال داغ حسین (ع) را با خود دارد. حال که بحث نام کربلا شد، جا دارد اشاره شود که کُرب (یا طوف) و حائر از دیگر اسامی کربلا هستند و از این رو بسیاری از منسوبان به کربلا به حائری شهرت دارند. البته مراد از حائر، حرم حسینی است و نه شهر کربلا و طف هم اشاره ای عام تر به سرزمینی است که شهر کربلا در آن قرار دارد. به این شهر، مشهد الحسین نیز گفته می‌شود.

در زمان ورود امام حسین (ع) به کربلا در دوم محرم ۶۱، در این منطقه هیچ شهری نبود اما چند دهکده در اطراف بود، مانند غاصره و نینوی که گاهی از این دو نام نیز برای اشاره به کربلا استفاده می‌شود. بنابر نقلی از کتاب الزیارات ابن داود قمی (درگذشته ۳۶۸) که امروزه در دست نیست، امام حسین (ع) زمینی را که امروز حرم مطهر ایشان را در برگرفته است، از اهالی نینوی و غاصره به ۶۰ هزار درهم خریداری و سپس این زمین را به خود آنان انفاق کرد. با این شرط که زائران قبرش را راهنمایی و سه روز از آنان پذیرایی کنند. این روایت جالب را شیخ بهایی به نقل از جدش در کشکول آورده و ذکر کرده است که جدش این خبر را به خط سید بن طاووس دیده و سید آن را از روی کتاب ابن داود قمی، نوشته است. اگرچه در ادامه این روایت آمده است که بومیان منطقه به شرط امام (ع) وفا نکردند. بعد ها افرادی آمدند که از زائران امام حسین (ع) پذیرایی و آنان را اطعام کردند، چنان که ابن بطوطه در قرن هشتم هجری، در سفرنامه خود، به سنت اطعام زائران حرم حسینی اشاره کرده است و امروز هم این سنت مردم کربلا را در آیین زیارت اربعین می‌توان دید.

زین قندی

علیرضا حیدری | مدرس و ویراستاری

پرسش

می‌شود در مورد فعل «می‌باشد» کمی توضیح دهید؟ بعضی می‌گویند کاربرد این فعل غلط است و گروهی هم نظر دیگری دارند. با سپاس فراوان.

پاسخ

کاربرد فعل «می‌باشد» در نحو فارسی امروز روان نیست و بهتر است به جای آن، فعل «است» را به کار ببریم؛ زیرا «می‌باشد» و دیگر صیغه های «باشیدن»، در گفتار عادی مردم امروز رایج نیست و زبان نوشتار، هرچه به زبان روزمره نزدیک تر باشد بهتر است.

ضمن اینکه فعل «باشیدن»، گویای شک و احتمال و آرزو و امید است. دیگر اینکه «می‌باشد» به عنوان فعل اسنادی، هیچ تفاوتی با «است» ندارد. بنابراین، نیازی نیست که جانشین آن شود. مگر اینکه به دلیل پرهیز از تکرار زیاد «است» ناگزیر باشیم گاهی «می‌باشد» را به کار ببریم.

#زین_قندی_پارسی

نیویورک تایمز

روزنامه بین المللی نیویورک تایمز در تیترا اصلی صفحه نخست خود می‌نویسد: «پس از سیل های مرگبار، یک روستای آلمانی رابطه خود را با طبیعت، بازسازی می‌کند.» در این مطلب آمده است: «سابقه طولانی تصمیم های نامناسب در مورد استفاده از زمین ها، شمار کشته ها و خسارات سیل بزرگ اخیر آلمان را تشدید کرد. برخی می‌گویند حالا تمام بازسازی ها در این مناطق، باید با استانداردهای زیست محیطی انجام گیرد.»

کسب و کار شهروندان و اقتصاد شهری

تا ۳۵٪ تخفیف

مجوز تجاری دائم

ویژه املاک دارای سابقه بهره برداری موقت

مهلت استفاده: تا پایان شهریورماه ۱۴۰۰

برای اطلاعات بیشتر ۱۳۷ پاسخگوی شماست

مجله عصر شکر هجده شصت

برای خواندن مجله عصرشهر را کدرا سکن کنید

جریان رسانه‌ای

«باین شیب...» های امام رضا (ع)

غلامرضا بنی اسدی

گریه برای ما فقط یک کنش عاطفی و هیجانی احساسی نیست. گریه یک جریان رسانه ای است. یک رسانه جهانی که بدون نیاز به مترجم، پیام خود را به همه چشم های بینا و وجدان های بیدار می‌رساند. گریه یک راهبرد تبلیغی است، نه یک رفتار موقت. قرار نیست اشکی بیاریم و سبک شویم و تمام. نه، این یک آغاز است. آغاز یک فرایند معرفتی که باید تا رسیدن به نتیجه دنبال شود. مگر نه اینکه در جهان کوچک تر که عالم طبیعت باشد، می‌بینیم که صاقه به ابر می‌نشیند تا به باران آورد ابر را؟ این باران هم در جان زمین جاری می‌شود، سیل راه می‌اندازد و در می‌سازد و به اقیانوس تبدیل می‌کند. بهار هم که از راه برسد، از دل زمین چشمه می‌روید و آب می‌جوشد و سبزه سر برمی‌آورد. مهم هم به بار نشستن و حیات بخشیدن است، والا اگر صاقه به ابر نشیند، اگر ابر نیارد، اگر باران سامان نیابد که به نتیجه نمی‌رسیم. حکایت گریه هم برای ما چنین است و باید تا اوج معرفت حسینی، ما را با خود همراه ببرد.

اما گریه خود آغازی است که اگر اتفاق نیفتد، ما را به سرانجام راهی نخواهد بود. اینکه مولای ما امام رضا (ع) می‌فرماید: ای پسر شیب! اگر بر حسین (ع) آن قدر گریه کنی که اشک هایت بر چهره ات جاری شود، خداوند همه گناهانت را که مرتکب شده ای می‌آورد، کوچک باشد یا بزرگ. کم باشد یا زیاد، یعنی انسان از رهگذار اشک به طهارت و پاکیزه جانی می‌رسد و در مسیر متعالی بندگی قرار می‌گیرد. همان صراط مستقیمی که سید الشهدا (ع) «ابا عبد...» آن است، پدربندگی خدا، بندگی کنیم تا فرزند معنوی حسین (ع) باشیم. احساس را به معرفت ارتقا دهیم تا در سپهر نگاه رضوی تعریف شویم که محرم را عرصه تبیین حق و نقاب کشیدن از روی باطل می‌دانستند به این بیان که: «ای پسر شیب! همانا محرم ماهی است که مردم زمان جاهلیت در این ماه، ظلم و کشتن افراد را به خاطر حفظ حرمت این ماه، حرام می‌دانستند اما این امت، حرمت این ماه و حرمت پیامبرش را نشناختند و در این ماه، ذریه فرزندان ایشان را کشتند و زناش را اسیر و اموالش را غارت کردند. خداوند آن‌ها را هرگز نیامرزد.»

گلوبال تایمز

این روزنامه چینی در مطلب اصلی صفحه نخست خود به سوه مدیریت دولت آمریکا اشاره کرده است. گلوبال تایمز به نقل از سه اندیشکده چینی گزارش می‌دهد: «آمریکا در حوزه مقابله با همه گیری کرونا، در گسترش این ویروس، مدیریت نامناسب شیوع همه گیری و نشر اطلاعات نادرست در این باره، رتبه یکم در جهان را به خود اختصاص داده است.»

ایندیپندنت

این روزنامه انگلیسی صفحه نخست خود را با تیترا «آزیر قرمز برای بشریت»، به فاجعه های طبیعی که در ماه های گذشته منجر به مرگ بسیاری از انسان ها در مناطق مسکونی و خسارت بیشتر مناطق جنگلی جهان شد، اختصاص داده است. ایندیپندنت می‌نویسد: «فعالان زیست محیطی درباره آسیب های جبران ناپذیر به سیاره زمین هشدار داده اند، اما معتقدند هنوز برای تغییر روند فاجعه های اقلیمی، زمان باقی است.»

ادامه یادداشت روز از صفحه یک

... از این منظر، فراخوان وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی یک فرصت اما همراه با ابهام قلمداد می‌شود. اینکه چهار چوبی برای راهبری و سیاست گذاری کسب و کارهای آنلاین تعریف شود که در نتیجه داد و ستد های تجارت دیجیتال و حقوق مصرف کننده نهایی رعایت شود، یک ضرورت و فرصت برای رقابت سالم و شفاف است، اما اگر هدف از فراخوان، در نهایت به مداخله و تصدیگری دولتی منجر شود، به صلاح نخواهد بود. آنچه در یک تجارت آنلاین اهمیت دارد، تدارک زیر ساخت ها و اتصال حلقه های زنجیره عرضه کالاها و خدمات بر بستری امن و مطمئن از مسیر پولی شفاف است. نهادهای دولتی باید بدانند که آن ها وظیفه بر پاکردن فروشگاه های آنلاین را ندارند که تجربه نشان داده است در نهایت شکست خواهند خورد، چه اینکه اکنون کمتر کسی است که بیادش باشد روزگاری در شهرهای ایران فروشگاه های شهر و روستا به عنوان میراث آن ها فعالیت می‌کردند. پس انتظار می‌رود که مسیر تجارت شفاف و سالم و تسهیلات کسب و کارهای خانگی هموار شود، زیرا این کسب و کارها هم اشتغال زا هستند و هم برای دولت کم در دسترس. صیانت از آن ها امروز یک وظیفه ملی و برداشتن موانع یک ضرورت است.